

Перш за все, потрібно систематизувати позиції Верховного Суду, створивши Реєстр, котрий буде поділятися на категорії права та справ, наприклад, за зразком Єдиного реєстру судових рішень. Оголошувати на офіційних веб-порталах судової влади зміни правової позиції Верховного Суду. Створити на законодавчому рівні регулювання судових прецедентів за участю виконавчої та законодавчої гілок влади, для забезпечення контролю, наприклад виносити на планерний розгляд зміни правової позиції Верховного Суду, котрі несуть вплив на національне кодифіковане законодавство.

Вищезазначені кроки є способом розв'язання проблеми використання судових прецедентів у адвокатській діяльності при відстоюванні інтересів клієнта, що значною мірою може допомогти спрогнозувати успішність судового захисту.

Список використаної літератури:

1. Постанова Верховного Суду по справі № 543/775/17 від 18 березня 2020. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/88952415>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Свида Олексій Георгійович**

Пустовойт К.В.

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ

Наразі інститут української адвокатури стоїть перед нагальною потребою визначення нових векторів подальшого розвитку, що зумовлено загостренням політичної ситуації, рядом зовнішніх загроз та внутрішніх ризиків, погіршенням соціально-економічних показників у країні, трансформацією правової системи.

З самого початку я хотіла б зазначити, що у зв'язку з відсутністю довгий час плану заходів з реалізації стратегії реформ у цій галузі, роль адвокатури як елемента, що забезпечує змагальність у судовому процесі, неухильно знижувалася. Хоча, є сподівання, що адвокати самі зможуть долучитися до процесу розробки стратегії реформи адвокатури та подальшої імплементації передбаченого у ній плану заходів. На мою думку це має бути важливий

та новітній документ, який повинен надалі пройти широке публічне обговорення.

Деякі положення чинного законодавства про адвокатуру не відповідають Європейським стандартам про адвокатуру або потребують вдосконалення. Законодавцем зроблені певні кроки щодо реформування адвокатури, а саме новий Закон України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» від 2012 року. Була зроблена спроба встановлення так званої монополії адвокатури, а саме виключного права на представництво інтересів осіб у суді адвокатами.

На сучасному рівні у Верховній Раді України існують чотири законопроекти Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», робота над якими досі триває, так як все одно є прогалини, через які і впливають дані проблеми.

На мою думку у першу чергу, необхідно внести певні зміни до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а саме до статті 23 «Гарантії адвокатської діяльності». Насамперед встановити на законодавчому рівні, що внести зміни щодо забезпечення можливості використання посвідчення адвоката в якості посвідчення особи; щодо неможливості допиту адвоката, як свідка по справах, де адвокати є захисниками, за винятком випадків, коли адвокат особисто підозрюється у вчиненні злочину.

Також слід внести ряд нагально важливих змін і до Кримінального процесуального кодексу України щодо наділення рад адвокатів регіону процесуальними правами у справах щодо обвинувачення адвоката; підняти й інші питання, які потребують уваги і включають у себе процесуальні права адвоката, коли особа не має статуту підозрюваного, відмову органів слідства інформувати адвокатів про допит свідків тощо.

У світлі реформування інституту української адвокатури потребує внесення рішучих змін і чинний Закон України «Про судоустрій та статус суддів», а саме: щодо усунення положення про те, що адвокат може бути притягнений до дисциплінарної відповідальності за подання завідомо безпідставної скарги про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Серйозним та значущим кроком буде внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення з питання підвищення відповідальності за відмову в наданні інформації на адвокатський запит, за несвоєчасне або неповне надання інформації, водночас із внесенням змін до Кримінального кодексу України, щодо усунення кримінальної відповідальності суддів за винесення завідомо неправосудного рішення.

На разі ми можемо спостерігати, що інші країни в яких розвинута демократія вони насамперед зміцнюють адвокатуру, підносять її незалежність і професійний рівень, сприяють підвищенню її ролі в демократичному суспільстві. Коли на даному етапі адвокатура ж України стикається з низкою

проблем та недосконалістю нормативної бази, що заважає ефективній діяльності адвокатури і вимагає невідкладного вирішення [1-11].

Найважливішим завданням в сфері адвокатської діяльності є правильність побудування відносин з людиною, яка чекає від нього допомоги. Слід зазначити, що інколи під час прийняття адвокатом доручення клієнта та його виконання інтереси клієнта можуть суперечити адвокатській діяльності. Тому адвокат повинен донести до клієнта, що неприпустимо використовувати незаконні методи досягнення результату. На жаль на сьогодні можна спостерігати численні випадки тиску на адвокатів з боку правоохоронних органів.

Насамперед адвокати мають бути вільними у виконанні своїх професійних функцій, без жодного втручання та внутрішнього чи зовнішнього тиску. Інтереси тих, кого адвокат захищає, вимагають, щоб було виключено будь-яке втручання, посягання на незалежність адвокатів чи адвокатську таємницю, хоча на практиці це виглядає по іншому. Адвокатам має бути гарантовано відповідний спектр прав та гарантій. Український народ та менталітет держави не готовий до відстоювання паритетності адвокатури і державного примусу, а серед парламентаріїв настільки низький відсоток справжніх фахових юристів і адвокатів, що вони, навіть, не можуть осягнути необхідність такої паритетності.

Розвиток та вдосконалення інституту адвокатури наразі є життєво необхідними та нагальними для формування справжньої правової демократичної європейської Української держави. У реформі адвокатури, як і в судовій чи будь-якій іншій реформі, зміни треба робити виважено, змістовно, обдумано, але швидко й радикально. Лише тоді можна говорити про реформу, лише тоді вона матиме результат. Звісно, латати дірки та доповнювати окремі положення також потрібно. Але це вже не реформи, а «косметичний ремонт». І коли він буде зроблений – також важливо, проте це вже питання «гігієни». Хтось може потерпіти у такому стані ще рік, хтось може жити з цим ще багато років, а комусь цей «косметичний ремонт» і взагалі не потрібний [2;1].

Українська адвокатура була і залишається прихильником реформ, які спрямовані на подальшу адаптацію чинних європейських практик. Отже, пріоритетами реформування адвокатури є збереження незалежності професії та підвищення професійних стандартів. Запорукою цього є ефективне адвокатське самоврядування, а також посилення і захист прав та гарантій професійної адвокатської діяльності [3;1].

Тому я вважала б за доцільне запровадити метою існування адвокатури, як інституту професійного захисту і представництва, надання юридичної допомоги всім, хто такої потребує. І тоді можна буде підвищити ефективність діяльності сучасної адвокатури, високий якісний рівень та доступність адвокатської допомоги для всіх верств населення –

ось ті головні завдання, які разом повинні вирішувати державна влада і юридичне співтовариство. Нині у парламенті перебуває велика кількість законопроектів, які так чи інакше дозволяють вирішити вищенаведені проблеми. Тому щоб вирішити проблеми щодо реформування законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність потрібно створити якісно нове законодавство, яке ввібрало в себе позитивний досвід країн ЄС з урахуванням всіх особливостей українського законодавства та реалій у нашій країні.

Список використаної літератури:

1. Головань І. В. Юридична практика і адвокатська діяльність в Україні. Адвокат. 2005. № 8 (11). С. 3–11.
2. Стельмашук А. Реформи розпочинаються тоді, коли приходять нові люди з мотивацією до змін. URL: <http://jur-gazeta.com/interview/andriy-stelmashchuk-reformirozpochinayutsya-odi-koli-prihodyat-novilyudi-z-motivaciyu-do-zmin.html>
3. Гвоздій В.А. Зміни заради змін не просто не потрібні – вони шкідливі. URL: <http://unba.org.ua/publications/print/1654-zmini-zaradi-zmin-ne-prosto-ne-potribni-vonishkidlivi.html>

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Джабурія Олена Олександрівна**

Радулова Н.П.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ ТА ЇЇ МЕЖІ

Відповідно до ст.3 Конституції України, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Покладаючи на адвоката обов'язок по наданню професійної юридичної допомоги держава повинна забезпечувати його і відповідним комплексом прав і гарантій, який повинен бути достатнім для належного надання такої допомоги [1]. Однією з основних гарантій професійної діяльності адвоката, яка спрямована на виникнення довірчих правовідносин між адвокатом і клієнтом, є збереження адвокатської таємниці. Актуальність цієї теми полягає в дослідженні сутності адвокатської таємниці, зокрема, в можливих випадках розкриття її змісту